

HANE GREGOROVEJ

Bratislava 26. augusta 1946

Milá teta!

Nebudem môcť pri našich dnešných možnostiach vyhovieť Vašej žiadosti tak, ako ste mi ju predostreli, t. j. zakúpiť Vaše knihy pre obecné knižnice, pretože na tento cieľ nám rozpočet nič nedáva. Aby však bol pre Vás zaistený efekt takejto akcie, o ktorú Vám ostatne ide, prijmite, prosím, na znamenie uznania Vašej záslužnej činnosti na literárnom poli skôr ako symbol, než ako ohodnotenie sumičku, ktorú Vám úrad malého národa posielal.

Okrem toho doplníme Vašu penziu tak, aby mohla byť čo len minimálnou existenčnou základnicou.

Teším sa, že sa s Vami v Prahe niekedy zídeme a porúčam sa Vám s úctou

L. Novomeský

Hana Gregorová (1885—1958), spisovateľka a pokroková verejná pracovníčka. R. 1931 podpísala manifest proti streľbe v Košútoch. S Novomeským sa zúčastnila na medzinárodnom protivojnovom kongrese spisovateľov v Paríži r. 1937.

Jej žiadosť sa nezachovala. Ale povereník školstva Gregorovej už 12. VIII. napísal, že Predsedníctvo SNR na návrh PŠO jej udeľuje doživotnú čestnú penziu na doplnenie penzie po Tajovskom. Kým vláda a prezident definitívne rozhodnú o návrhu, bude dostávať mesačný preddavok 780 Kčs.

21. VIII. písal Novomeskému Šrobár, že dostáva od Gregorovej zúfale listy o mizernom finančnom stave a pýta podporu. Povereník odpovedá ministrovi 26. VIII. o. i.: „Tete Hane priznáva náš úrad doplnenie terajšej penzie o sumu, s ktorou bude mať čistých 2.500 Kčs mesačne, okrem toho dávame jej čestný dar v sume Kčs 10.000.“

Gregorová sa poďakovala 3. IX. 1946: „Vážený pán povereník, drahý Lacko, som Vám veľmi vďačná, samo-

zrejmná vec, donieslo to určité vyslobodenie, ale je mi veľmi ľúto, že predpokladáte, že mi záležalo hlavne na finančnom efekte. Či ma nepoznáte? Vždy som mala „vyššie ciele“. Domnievam sa. Tento raz to bola osobná pohnútka, je pravda, ale preda sa len cennejšia. Predstavte si blázna, zatúžila som po uznaní, dnes našom, oficiálnom. Bývala som znevažovaná, veď viete, a odstrkovaná som i dnes, veď viete, nuž bolo by to bývalo pohľadným boľavých miest, a chcela som pomôcť i nakladateľovi... Odpustte, že som nepísala hneď. Ležím s veľmi bolestivým zánetom nervov. Podarilo sa vymôcť poistenie za vozeň nebohého J. Gregora? Ja len tak, aby ste pri Vašom zamestnaní na to nezabudli.“